

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

Magyar nyelvű online melléklet - Supplemento online in lingua ungherese

<http://www.osservatorioletterario.net> - <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere/> - <http://www.testvermuzsak.gportal.hu>

Ferrara, 2007. április 25. Szerda

Folytonos „szellemi szabadságharcban” élünk

Beszélgetés Döbrentei Kornél József Attila díjas költővel

Vátesz az, aki előrelátóan megjósolja népe jövőjét. Döbrentei Kornél magyarságunk vátesze. Nemzeti sorskérdéseinkről már többször véleményt formált. Most, rendhagyó módon saját gondolataival szembesítjük a költőt, arra kérve, fejtse ki bővebben egy-egy magvas gondolatának tartalmát.

– *„Felséges uram, Szent István király! Elöljáróban biztosítlak, hogy számomra a Szent Jobb nem tetemcafát, a Szent Korona nem svájcisapka – nem abba a kantonba tartozom. Szomorúan közlöm, országodat majdnem annyi darabra szakították, mint te annak idején Koppány testét. Szándékod szerint azért tetted, hogy egységesítsd a népet, mert csak úgy tud megmaradni. A trianoni gátlástalan új trancsiروزók célja éppen az ellenkezője volt; azt akarták, hogy a magyarság összetörjön, elveszen, kihalljon. Jelentem: csonkán, erkölcsi, gazdasági jóvátétel nélkül bár, de még megvagyunk”* – idézem önt *Szent István* királynak 2004-ben írt nyílt leveléből. Hol tartunk most megmaradási küzdelmünkben?

– Magyar idő szerint eddig egyet előre léptünk, kettőt hátra, most sajnálatos módon bizonyos rendszeres visszalépések történnek. Ezek erkölcsi és gazdasági fokon egyaránt érvényesek. Szent István királyhoz írt levelemben az európai tagozódás fölötti öröömnek kívántam hangot adni, bár hamarosan kiderült: az Európai Unió épp azon államcsákkal nem törődik valójában, akiknek szükségük lenne rá, sőt hagyja, hogy az elszakított Magyarország részein az úgynevezett gazdaságok a maguk módján kijátsszák a törvényt. Miközben verik a délvidéki magyarokat mindmáig, széttörték és lepisílték Petőfi szobrát Felvidéken, Erdélyben megosztják a magyarokat, az autonómia ügyét pedig elnyomják. Ezen felül az Európai Unió alkotmányában nem szerepel a *keresztény* kifejezés, holott *Balassi Bálintra* épp úgy emlékeztünk, mint aki a kereszténység nevében, védelmében, illetve a szent Istváni gondolat nevében esett el. Mindeközben Európa elpogányosodott, eretnekké vált. Tudniillik a kereszténység nem vallási-, hanem morális, tartásbeli kérdés.

Magyarországon sajnos tapasztalhatjuk, hogy nem a szent istváni mű reformja valósul meg, hanem annak épp ellenkezője. Az ország lakosok már alig ismerik az állam „védernyő” szerepét, a több évszázados, kemény helytállásra készítő hagyomány sokáig megvédett bennünket. Tatárt, törököt, Trianont, az orosz morálisan még kibírta ez a nép, hiába laktak vagonlakásokban azok a becsületes tisztviselők, akik nem esküdtek fel az idegen hatalmakra az első világháború után. Ott laktak a Felvidékről, Erdélyből menekültek, s érdekes módon a magyarság autonómiája is megmaradt.

A jelenlegi kormánykoalíció tagjai 1944-re próbálnak visszamutogatni. Összemossák a történelmi Árpádsávos zászlót a nyilas zászlóval, holott a kettő nem ugyanaz, ezzel riogatnak, melynek történetét rosszul ismerik. Semmibe veszik a népet, csúnya szóval baleknak, más szóval hülyének néznek bennünket. S miután a média-hatalom 95 százaléka a kezükben van, több embert meg tudnak vásárolni hamis tézisek előállítására és értelmezésére. A rendszerváltás illetve a demokrácia bevezetésének egyetlen komoly haszonélvezője egy nagyon szűk csoport, amely a hatalma érdekében kisajátítja és tönkreteszi az egész magyar történelmet, az 1100 évünket, összes hagyományainkkal együtt odadobja a nagy tőkének, s ettől a perctől kezdve jelen pillanatban – beleértve az albánokat is – erkölcsileg, morálisan mi állunk a legrosszabbul. Félek, hogy e folyamatnak korán sincs vége.

– **Ismét nyílt leveléből idézek: „... Rabszolgatartóvá vált az állam, nem véd meg, ám kiszolgáltat, nem emel fel, de lenyom, kizsákmányol, követel és behajt, nemzedékekre érvényes távlatot nem teremt, de biztosítja a vegetáláshoz való lehetőséget.” Ez elég siralmas távlat...**

– Valóban. Nem vagyok államfilozófus, de ha egy állam az ország megtartását és lakosainak védelmét tűzi ki célul, nem lehet egyoldalúan megszüntetni a védelmet. Végülis a magyar állam megszűnőben van, hisz a multinacionális nagytőke vette meg Magyarországot. Trianon után a magyar kisvállalkozók és középvállalkozók húzták ki a gazdasági mélypontból Magyarországot. Horthy kormányzó úr azért hozta létre a *Vitézi Rendet*, hogy fontos pozíciókban a valóban nemzeti sorskérdéseket vállaló és átlátó, gazdaságilag és morálisan támogató réteg jöjjön létre. A jelenlegi vezetés arra használja fel hatalmát, hogy még a maradékot is szétverje. Tehát nagyon nehéz helyzetben vagyunk. Gyakorlatilag Magyarország már nem állam, mégha formailag van is zászlója, és toldozott-foldozott alkotmánya, attól tartok a jelenlegi hatalom a saját népét tartja ellenségnek. Minden állam saját vasúthálózattal és energia-politikával védi az országát. Mi épp ezt árusítjuk ki. Megszervezik magukat az írek, a dánok, a finnek, a svédek, mert ez lét-parancs. Mi feladunk mindent.

1919-ről sok mindent olvastam, s a családtagjaimtól tudom: Herczeg Ferenc Tisza István nagy híve volt, mert egyetemes, európai kvalitású politikust látott benne, aki egyedülként vallotta, hogy nem szabad belépni a háborúba. Később meggyilkolták, Károlyi tartotta őt legnagyobb ellenfelének. Abban az időben még az utcán is tüntetett az értelmiségiek egy része, mert úgy megbolondították őket. Azt kiáltották: Le a hazával, le a hadsereggel, mert minket majd megvédenek. Úgy ahogy nem védtek meg akkor, most sem védene meg senki.

A mai magyar hadsereg olyan szintre süllyedt, mint a trianoni leépítés idején, amikor betiltották a működésüket. Közismert: aki nem tud parancsot teljesíteni, az nem tud kiadni sem. Vagyis, ha mi nem védjük meg magunkat – ez Szent István, Szent László, továbbá az Árpád-házi királyok, s nem utolsósorban Mátyás király alapelmélete –, akkor nem véd meg senki. Jelen pillanatban mindent kiadtunk a kezünkől, már a lelkünk is ott van – tisztelet a kivételnek –, a kezükben.

– **Azt hiszem, jelenlegi helyzetünk köszönhető az árulóinknak is. „Az árulást, az árulkodást nem toroljuk meg soha, így még aztán anyaföldet, az egy személyes sírhelyet is kiszippantják alólunk. Balek népnek nincs hazája... de párja sem. Akadnak országok, amelyek az olajra éhes agresszorokkal szemben felveszik a harcot, de legalább olyan keményen fellépnek a saját véreikből származó kollaboránsok ellen is, nincs irgalom, de olyan flegma válasz sem, mint egy puffjából elődörmögött ‘no és’”.**

– Vállalom, azóta is ez a véleményem. Csak egy példát mondok: amikor kizárták Kovács Lehelt és Hantz Pétert, a Bolyai Egyetem két fiatal tanárát, rögtön akadt két másik magyar, aki nem átalott beállni a helyükre.

Másik példa: Kádár János hívta be az oroszokat 1956-ban. Ez tény. Hruscsovék pontosan tudták, hogy le kell verni a forradalmat. Sajnos az árulásnak is vannak fokozatai. Ám ha mindig mindenre találunk olyan embereket, akik megvásárolhatók 30 ezüstpénzért, akkor nincs kivezető út. Jelenleg ott tartunk, ha egy ifjú számon mer kérni bizonyos dolgokat, mert az életére megy a „játék”, azonnal leszélsőjobbaldalizzák. Ez megalázó, s ebben bizony a 95 százalékos média hatalom képviselői elévülhetetlen bűnöket követtek el. Remélem egyszer megszenvednek érte.

– **Most jutottunk el a következő gondolatához: „Félnek mindentől, amely s ami karakteresen magyar. Minden haladó hagyománytól, mely attól haladó, hogy kítaszítozt, szent elszántak őrzik, ápolják, viszik a szellemünk a szívünk iránt, merthogy továbbadható.”**

– Emögött hatalmas koncepciót vélek felfedezni. Nem hiszek az összeesküvés elméletekben, nincs üldözési mániám, de a magyarságot üldözik bizonyos vonatkozásban. Egyszerűen nem érdeke Európának és/vagy másoknak, hogy ez a nép „összeálljon”. Trianon tulajdonképpen erre vezethető vissza: országunkat széttrancsírozták. Jelenleg a nép önazonosság tudatát szüntetik meg. Ha ugyanis egy nemzet öntudatát, identitástudatát megszüntetik, bármit megtehetnek vele. Másodrangú emberként „használhatják”, mert a másodrangú állampolgár hamarosan elveszíti önérzetét saját

hazájában. Európa kiszemelt szögletében élünk, mindig is komp-ország voltunk, ám most valakik megvásárolták ezt az országot.

– Ez ön szerint már tény?

– Hogy mennyire mélyen, nem tudom. De amit érzékelek, az nekem elég. Az az érzésem, Magyarország nem a magyaroké! S ebben benne van a magyarság egy részének megtévesztettsége, ostoba, lumpen-elemeinek választása, az egy tál lencséért való kiszolgáltatás is. Olyan személyek irányítják ma Magyarországot, akiknek gyökerei idegenek, – s ez nem idegenszívűséget jelent – hanem egyszerűen javarészük az internacionalizmus nevében nőtt fel, s a nemzeti érdekek ellen kormányoznak. Számukra a magyar föld, melyet kihúznak a talpuk alól, üzlet tárgya. Ott a hazájuk, ahol a hasznuk. Ez magyar költőként nekem fáj. Ezért mondom: állj és ne tovább! Mert ebből nagy történelmi botrány lesz előbb-utóbb. Megérlelődik a szívekben az ellenállás, s nagy baj lesz, csak ezt nem akarják látni, mert gátlástalanok. Irakban is háború van, hisz az iraki nép hazája került veszélybe...

– Nálunk is háború van!

– Folytonos „szellemi szabadságharc” folyik. Miközben akaratlanul alátámasztjuk a demokrácia képletét. Mert hirdethetik, hogy mindenki elmondhatja a véleményét. Igaz, nem a televízióban, hanem a második nyilvánosság előtt...

– Ezt követően ellehetetlenítik az embert...

– Így van. Nem engednek kapcsolatba lépni egy másik hasonlóan gondolkodó emberrel, fondorlatos módon atomizálnak bennünket. Ez komoly, stratégiaileg kidolgozott, nem lebecsülendő forgatókönyv szerint zajlik. Március 15-e és október 23-a is erről szólt. Még a kegyelet sem adatott meg, mert ott verték a tömeget, ahol ötven évvel ezelőtt abbahagyták. Gyakorlatilag ehhez kapcsolódik a népegészségügy tönkretétele: hamar halunk meg és nincs hová fordulnunk. Gyakorlatilag azon munkálkodnak némelyek, amit a Világbank egyik lapja írt Nyugaton: kíváncsian lenne, ha a magyarság lélekszáma 7 millió alá esne. S miközben ez megtörténik, betelepítéseket terveznek, üres lakások sorozata vár valakikre, nem tudom, kikre, de hogy nem az erdélyiekre, délvidékiekre, és nem a felvidékiekre, az biztos. Ezzel a néppel nem becsületesek. Viszont be kell látni, hatalmas pénzeket vesznek fel, s miközben ők jól élnek, behazudnak az arcunkba.

– Mindennapi küzdelmeink Trianonhoz vezethetők vissza. „Trianon nem kikezdzhetetlen matematikai axióma, hanem durva brutális történelmi „tévedés”, amelynek kiigazítását soha nem szorgalmazta Európa, amely bűneit meg nem bánva itt regnál.” Hogyan látja, a „nem, nem soha” akaratereje itt él-e közöttünk?

– Mindennapi Trianonban élünk idestova 87 esztendeje. Nyilvánvaló, ha a Nagyapjától jogtalanul elvettek valamit, még az unoka is emlékezik rá. Ahhoz képest, hogy antiszemita országnak vagyunk beállítva, nem értem, miért költöznek ide oly sokan? Bizonyos köröknek érdekük, hogy ezt a népet antiszemitának, nacionalistának tüntessék fel, s a liberális lapokat teleírassák ezekkel a gondolatokkal. Március 15-én több felpiszkált provokátor is jelen volt. Ez komoly érdekszférát érint, mert mondhatták: Íme, ilyen Magyarország! Az más kérdés, képesek rövidlátó módon olyan országot választani, mellyel kapcsolatban a trianoni békeszerződést még Lenin is jogtalannak tartotta. Ez a jogtalanság mai napig nem változott.

– Költőhöz illő költői kérdés: lát kiutat?

– A költő nem társadalom-politikus, nem filozófus, és nem történész, bár kicsit mindegyik benne lehet. Gyakorlatilag a kiutat a belső szilárdságban látom, mely a magyarság kipróbált értékeinek őrzését jelentette mindig. Vagyis vegyenek rendes irodalmat, olvassanak, meséljenek a Nagyapák az unokáknak. Olyan embereket kell választani az EU-ba, akik harcolnak érdekeinkért. A mindennapi Trianon továbbra is sokk, csokulás, mely lelkileg még bennünk él, s nem kaptunk rá elégtételt. Így nagyon nehéz az életünk! Az ellenfél gátlástalanná vált. Tehát hibázik. A nép egy részének fel kellene ébrednie. Sajnálatos módon sok embert meg lehet fizetni, aki azzal érvel: ha nem vállalom, elvégzi

helyettem más a munkát, aki jól jár. Ez a kis kurta mondat mely részben morális, ez a kulcsa a megoldásnak. Vagyis, hogy ellent mondok.

– Csakhogy az ellenállók egyre kevesebben vannak.

– Pedig ennek a szellemi ellenállásnak be kell következnie. Engem külön szomorúsággal tölt el, hogy számos ember csak az anyagi megvonások megtapasztalása révén áll a jó oldalra. Ez zavar, mert idealista vagyok, mely ellen sosem tiltakoztam. Mostanában nagyot csalódtam az emberi minőségben.

Engedjen meg egy példát: Minden csapat úgy játszik, ahogy a másik engedi. Mi mindent megengedünk, minden labdát elvesznek tőlünk, sok öngólt rúgunk, de még a labdáért is minket szalajtanak. Ennek a folyamatnak próbálok ellenállni, még akkor is, ha sok helyzetben jól jön az ellenfélnek ez a szétszabdalt ellenállás, mert a világnak mondhatja: kérem, nálunk demokrácia van, mindenki elmondhatja a véleményét! Holott tudjuk, hogy nincs így. Többen – ki nem mondva – fekete listán vannak.

– A szellemi ellenálláshoz kellenek a jó és példamutató ősök...

– Meggyőződésem, hogy sok szellemi ellenálló van közöttünk, csak nem feltétlenül Budapesten kell őket keresni, s persze nem géppuskát tartanak a kezükben, csupán fejlett igazságérzetük van. Engem az igazság kimondására neveltek öcsémmel és húgommal együtt. Több katona harcolt a *Döbrenté* és *Turcsányi*ak között, de akadtak a magyar közigazgatásban és kultúrában résztvevők is, akik úgy nevelődtek, hogy ezt a hazát meg kell védeni. A „haza” nem patetikus fogalom. Ők bátor férfiak voltak, akik vállalták döntéseiket és tetteiket. De találkoztam úgymond egyszerű emberekkel is, akinek fejlett igazságérzetük volt, s ez párosult a nyelvi kifejező erővel és képességgel. Előttük meghajtom a fejem. Példaként említhetem a legmélyebbről jövő Sinka Istvánt.

– Külön interjú témája lehetne, milyen hátrányokat szenvedett el azért, mert úgymond értelmiségi katona családból származott...

– Valóban nem kényeztettek el bennünket. Sok minden lehettem volna, ha nem veszítjük el a háborút. Ám végül az, hogy író lehettem, a megpróbáltatások nekem gyémánt nyersanyagot jelentettek. Egyébként erdész szerettem volna lenni, de nem vettek fel a technikumra, bizonyos osztály meghatározások miatt. Sok rendes hétköznapi hőssel ismerkedtem meg. Abban bízom, akármilyen történik, mindig lesz egy ember, aki átadja helyét egy várandós édesanyának. Mert az élet ezektől a látszólag lényegtelen gesztusoktól függ. Mert sokunkban még létezik az emberi együttérzés. Bár a mostani rezsime, amely a tengeren túlról jött, az emberi szolidaritást teljesen kiirtja, nálunk csak a pénz uralkodik. Jelenleg féltetni kell az anyanyelvünket, a fajtánkat, mert kevesen vagyunk, s minket is megosztanak. Helyre kell tennünk az igazságot! Mert ha kettévágnak, Isten tudja, talán még összenő. De a trianoni körbeszabdálásra nincs példa a világon. Országunk hasonlatos az emberi szívhez. Képzeljük el, mi történne velünk, ha a szívünkbeől kijövő ereket körbevágnák. Már pedig nekünk arra van szükségünk, hogy dobogjon a szívünk!*

Frigyesy Ágnes

* Az újságíró kolléga beküldte, az «Osservatorio Lettarario» Ieközli.